تاریخ صلیب۲

قسمت دوم

گزارش های تاریخی حاکی از آن است که بالای سر محکوم یک تخته یا لوح نصب می کردند و جرم محکوم را می نوشتند. پیلاطس دستور داد در بالای صلیب مسیح، نوشته ای نصب کنند که روی آن نوشته شده بود:"عیسی ناصری، پادشاه یهود". بسیاری آن نوشته را که به زبان های عبری، رومی و یونانی بود، خواندند، چون جایی که مسیح را مصلوب کردند، نزدیک شهر بود" (یوحنا فصل ۱۹ آیات ۱۹ـ ۲۰).

تمام وسایل شخصی و لباسهای مصلوب هم متعلق به جلاد بود (یوحنا فصل ۱۹ آیات ۲۳ـ ۲۴).

وقتی کار تصلیب تمام می‌شد، یکی از جلادان را برای نگهبانی انتخاب می‌کردند و بقیه می‌رفتند. مصلوب آویخته می‌ماند تا می‌مرد. مرگ او بسته به شکل مصلوب شدن چند ساعت یا چند روز طول می‌کشید. موارد نادری هم پیش می‌آمد که مصلوب را زنده پایین می‌آوردند.

به نوشته هرودوت، داریوش یکی از والیان خود را مصلوب کرد. اما هنگامی که به اشتباه بودن حکم پی برد، دستور داد او را از صلیب باز کنند. این والی سلامت خود را باز یافت و بعدها از فرماندهان بزرگ جنگی سپاه ایران شد.

مواردی مصلوبان را حتی روی صلیب هم آزار می‌دادند، می‌زدند یا سنگسار می‌کردند. روایت شده

فیلیپس (شاگرد مسیح) بعد از مصلوب شدن، توسط ارازل سنگسار شد.
نرون هم بعد از آتش سوزی عظیم رم، مسیحیان را مصلوب و بر صلیب به آتش کشید. چنان که گفتیم مصلوب شدگان را دفن نمی‌کردند. چون آنها را شایسته رستاخیز بعد از مرگ نمی‌دانستند. هدف این بود که مصلوبان یا کسانی که از صخره به پایین پرت می‌شدند از بین بروند و اثری از آنها باقی نماند.
مصلوب کردن روش بسیار تحقیرآمیز اعدام محسوب می‌شد و بیشتر برای اعدام بردگان، راهزنان و گلادیاتورهای بی نام و نشان و مجرمانی به کار گرفته می‌شد که شهروند روم نبودند. سیسرون نویسنده و خطیب رومی می‌نویسد: "در شان یک رومی نیست که در مراسم به صلیب کشیدن شرکت کند."
میدان مخصوص تصلیب در روم باستان که امروزه به آن دروازه "سن لاورنتینوس" می‌گویند، در آن زمان‌ها پر از اسکلت و استخوان انسان بود. سگ‌های ولگرد و سایر وحوش آنجا پرسه می‌زدند و بوی گند جنازه هامشام را آزار می داد. "شهروندان شریف" پای خود را در این محوطه وحشتزا و متعفن نمی‌گذاشتند.
نکته قابل توجه این است که مصلوب کردن خاص مردان بود و زنان را مصلوب نمی‌کردند.
کنستانتین (امپراطور روم) در سال ۳۲۰ میلادی این شیوه اعدام را ممنوع کرد. علت این بود که او خود به مسیحیت گرویده و نزد او صلیب که با آن مسیح را مصلوب کردند، تقدس یافته بود.
پایان
منبع: مقاله مهران پورپشنگ